

Жовтокрила осінь

Інна Рябченко

У погляді весни надій задума,
А в літа — зілля юності, життя
Лиш осінь привітає щиро й сумно,
Зима — глибока старість, забуття.

Я сік весни у травні яблуневім
І димний цвіт ламкої бузини,
Мої шляхи всі стеляться до нені,
Що сива, мов маслина восени.

Листів моїх неписаних рядками
Лягають шви на серці та душі,
Бо з болями й порадами до мами
Я лину сонцем, а зима спішить.

Чекаєш, рідна, довгими ночами...
За муки всі цілую ніжно я —
Опалі щоки, сльози між словами...
Ти — осінь жовтокрилих днів моя!